Ч. 190. Четвер 8 вересня (26 серпня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Администрация: улиця Чарнецкого ч. 10
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цїлий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цїлий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Вісти парляментарні і справа ческого сойму. — Ще про розвязанє ради громадскої в Любляні. — Не буде стрічи монархів. — З Росиї.

В справі конференциї президента палати послів дра Паттая з презесом комісиї реґуляміновоі, дром Фуксом, доносить „W. All. Ztg.", що серед членів тої комісиї висказано кілька разів гадку, щоби теперішну провізорию реформи реґуляміну палати послів продовжити ще на один рік, евентуально, коли відносини на то позволять, приняти на постійно.

Як доносить „Bohemia", в правительствених кругах не мають наміру обсаджувати теки ческого міністра земляка. Зачувати, що в конференциях межи ческими а німецкими проводирями партий справа ся зовсім не буде порушена.

Про переговори ческого сойму доносить „Fremdenblatt": Президент міністрів бар. Бінерт розпочав нинї (ві второк) переговори в справі рушеня ческого сойму. Перед полуднем нараджував ся п. президент міністрів з намістником гр. Куденгове а по полудни з маршалком краю кн. Лобковичем. По полудни мали ще бути приняті члени палати панів Еппінґер і Скарда. Всї наради відносять ся до стану річий в ческім соймі і мають характер інформацийний.

Змаганє ческих партий до утвореня одного спільного союза на основі засади більшости стрітило ся з прихильним відзивом христ. суспільної кореспонденциї „Austria", бо по думцї сеї кореспонденциї лекше буде правительству порозуміти ся з одним великим союзом, опертим на строгій орґанізациї, як з розбитими сторонництвами. Се може вийти також в користь державної ради, бо й лекше буде Німцям сполученим в однім „народнім союзі" зближити ся до Чехів і порозумівати ся з одноцїлою народною орґанізациєю.

Ческе дневникарство витає радо ухвали пражского з'їзду. „Hlas Naroda" замічає, що тепер може ческий нарід на важку кинути весь політичний тягар і правительство буде приневолене числити ся з такою тісною орґанізациєю. „Narodni Listy" уважають се щасливим почином осїнної сесиї і радіють тим, що Чехи вийшли з політичного розладу та зійшли ся разом. „Union" зазначує, що змаганя до сполученя всїх ческих партий зробили всюди добре враженє і що змаганя до сполученя находять ся на добрій дорозї та не останутъ без добрих наслїдків.

Справа незатвердженя дра Грібара бурмістром Любляни і розвязанє люблянскої ради громадскої не сходить все ще з порядку дневного. Справа ся викликала в лїберальних словіньских часописях велике зворушенє і погрози на адресу бар. Бінерта і міністра бар. Гердтля. Після відмови потвердженя розвязало правительство раду міску і повідомило про се краєвий видїл. Краєвий маршалок др. Шукле відповів на се зараз, що краєвий видїл приймає се до відома з бажанєм, щоби населенє Любляни мало нагоду вибрати демократичну репрезентацию.

Деякі ґазети подали були вість, що Грібареви і словіньским лїбералам прислужив ся так їх земляк др. Шустершіц, завзятий противник словіньских лїбералів, котрі все єднали ся з Німцями проти христ. суспільних Словінців. Однак др. Шустершіц заперечує сї вісти і зазначує, що він в інтересї громадскої самоуправи промовляв в міродайних кругах за потвердженем дра Грібара. Однак відмова потвердженя не може впливати на становище

Три пригоди

ШЕРЛЬОКА ГОЛЬМСА

(З анґлійского — Конана Дойле).

(Дальше).

— Ах, то ви, пане Фельпс — відозвав ся він, споглядаючи змішаний довкола себе.

— Я зійшов на долину подивити ся, чи моя кава готова.

— Заким вода закипіла, я задрімав. — Він подивив ся на мене а відтак споглядав зі щораз більшим здивованєм в гору на дзвінок, котрий все ще дрожав.

— Але хтож то дзвонив, пане Фельпс, коли ви тут були?

— Дзвонив? — А тож що за дзвінок? — спитав я.

— То дзвінок з вашого бюра.

В мені аж кров застигла. Отже то хтось був в моїй компанї, де так важний документ лежав на столї. — Як шалений пустив ся я сходами на гору і через коритар. На коритари не було анї живої душі, пане Гольмс — та й в бюрі не було нікого. Я застав все так, як лишив — лиш повірені менї папери щезли десь були зі стола, на котрім лежали. Відпис ще був, але ориґіналу вже не було.

Гольмс випростував ся на своїм кріслї і затирав руки. Тота загадка була єму якраз по нутру, я то видів по нім. — Отже що ви зробили? — замуркотів він.

— Я зараз знав, що злодій мусів задними сходами вийти на гору. На дорозї від головного входу був би я єго очевидно стрітив.

— А чи ви переконані, що він через цїлий час не укривав ся в комнатї або де на коритари, про котрий ви казали, що він лиш слабо осьвітлений?

— То річ неможлива. Анї в комнатї анї на коритари не можна нїгде укрити ся.

— Дякую вам. Будьтеж ласкаві і розповідайте дальше.

— Дверник видів мою перепуджену міну і вийшов за мною по сходах на гору. Ми побігли тепер оба коритарем і стрімкими сходами на долину, котрими виходить ся на улицю Чарльса. Двері на долинї не були замкнені; ми отворили їх чим скорше і вибігли на улицю. В тій же хвили чув я, що на церковній вежи вибило три чверти. То було три чверти на десяту.

— То вельми важна обставина — сказав Гольмс і записав собі то число на своїм маншеті.

На дворі була темна ніч і падав дрібний теплий дощ. На улици Чарльса не видко було анї одного чоловіка, але там, де она далеко на кінци сходить ся з Ґвайтгаль, була як звичайно глота. Ми бігли улицею з відкритими головами і стрітили на улици якогось поліциста.

— Крадіж! — крикнув я задиханий. — З міністерства справ заграничних вкрадено документ величезної вартости. — Чи не переходив хто сюди попри вас?

— Я стою тут від чверти години — відповів він; за той час переходила сюди лиш одна особа — якась велика, вже добре собі стара женщина в хустї.

— Ах, то певно була моя жінка — сказав на то дверник — а більше нікого ви не видїли?

— Анї живої душі.

— Коли так, то злодій мусів втечи другим боком — відозвав ся на то дверник і вхопив мене за рукав.

— Але я не дав ся так легко вдоволити і чим більше він старав ся протягнути мене за собою, тим більше ставав я недовірчивий.

— А в котруж сторону пустилась тота жінка?

— Того я не знаю — відповів поліцист. — Я видів, як она ішла попри мене, але я не мав ніякої причини слїдити за нею. Здавало ся, як колиб она дуже спішила ся.

— А чи то давно, як она ішла?

— Що найбільше кілька мінут.

— Кількож би — може пять?

— Певно що не більше.

— Ви лиш без потреби час тратите, пане Фельпс — відозвав ся дверник. — Моя стара не має з тою справою ніякого дїла, можете бути певні. Она пішла до нашого помешканя, де єї знайдете.

— А деж ви мешкаєте? — спитав я.

— В Бріхтон, Прочитанова улиця ч. 16.

христ. сусп. Словінців супротив правительства. Взагалі можна бути певним, що справа дра Грібара остане бурею в склянці води, бо др. Грібар се не др. Люеґер, а Любляна і сторонництво ліберальне словіньске се не то само, що Відень і віденьскі христ. суспільники.

„N. fr. Presse" довідує ся від одного із словіньских проводирів, що партия Шустершіца не возьме участи у виборах до громадскої ради міста Любляни, хиба лиш в такім случаю, коли би тимчасом була введена нова міска ординация виборча, котру вже сойм краіньский ухвалив, а котра чекає ще на цісарску санкцию, після котрої словіньскі клерикали зискали би 16 до 18 а ліберали 17 до 22 голосів.

„Nordd. Allg. Ztg." пише, що всі чутки в ґазетах о маючій небавком відбути ся гостині німецкого цісаря на замку Фрідріхсгоф і стрічи там з царем або може ще й з королем анґлійским суть лиш пустою комбінациею так само як давнійші вісти о стрічи російского і німецкого монарха у Вісбадені. Правдою єсть лиш то, що цар ставувши на німецкій земли, вислав сердечну телеґраму до цісаря, котрий так само сердешно відповів.

„Tagl. Rundsch." доносить: Як нам телеґрафують із специяльної, завсігди добре поінформованої сторони, єсть вже певною річию, що цар згодив ся увільнене Ізвольского від управи заграничної політики Росиї. Ізвольский піде на амбасадора до Парижа. На его місце прийде підсекретар державний Сассунов, давнійший посол при Ватикані і амбасадор в Льондоні. Чутку ширену вже від богато літ а так само і в послідних днях, що ґр. Остен-Сакен має уступити зі свого становища в Берлині, уважають в російских кругах за не відповідну в теперішнім часі.

З Гельзінґфорса доносять до „Magd. Ztg.", що сесия фінляндского сойму заповідає ся дуже бурливо. Більшість сойму єсть за тим, щоби указ царя уважати за противний фінляндскій конституциї і так, як би его не було, та не вибирати чотирох делеґатів до думи. На случай, коли би так дійстно стало ся, сойм фінляндский був би сейчас розвязаний.

Орґан жовтняків „Голос Москви" висказує обаву, щоби з причини смерти Хана Хіви не прийшло там до розрухів і предкладає, щоби Росия анектувала Хіву і Бохару. Анґлія згодила би ся на то, колиб рівночасно могла заанектувати Афґаністан.

Новинки.

Львів, дня 7-го вересня 1910.

— **Іменованя.** Є. В. Цісар іменував гр.-кат. пароха і декана о. Льва Козаневича в Містковичах і о. Івана Вариловича в Злоцкім почесними крилошанами гр.-кат. капітули в Перемишли. — Пан Міністер торговлі іменував рах. радника Ант. Фріяфа у Львові ст. рах. радником в департаменті рахунковім Міністерства торговлі. — Професор II гімназиї у Львові др. Ґустав Ґершон Блятт іменований надзвичайним професором порівнуючої граматики індо-европейских язиків на львівскім університеті. — Краєва Рада шкільна іменувала заступниками учителів Павла Косгика в ґімн. Франц Иосифа в Тернополи, Лябля Жарновіца в ґімназ. в Бережанах і Івана Демчука в рускій ґімназиї в Коломиї.

— **Опусти в безпосередних податках.** Ц. к. краєва Дирекция скарбу подає сим до загальної відомости, що по мисли артикулу XII закона з д. 25 жовтня 1896 ч. 220 в. з. д. і розпорядженя ц. к. Міністерства скарбу з дня 3 серпня 1910 ч. 55.858, належать ся в році 1910 слідуючі опусти в безпосередних податках: а) в податку ґрунтовім опусть 15 прц., б) в податках домових з виїмкою податку 5 прц. від доходу з будинків увільнених часово від податку домового — опусть 12·5 прц. Податок заробковий від підприємств обовязаних до публичного складаня рахунків вичислених в § 100 уступ 1 і 5 покликаного висше закона буде на рік 1910 приписувати ся і побирати ся як в році попередним в висоті 10 прц. Опусти під а) і б) будуть обчислені лише від державної належитости податкової з виключенєм додатків автономічних і зістануть в ц. к. Урядах податкових записані в книжочки податкові взглядно в накази заплати на сї податки. Коли записане се буде могло наступити, подасть кождий ц. к. уряд податковий в своїм часі окремими оповіщенями до загальної відомости.

— **На міжнародний кооперацийний конґрес** в Гамбурзі прибули з Русинів-Українців: з Галичини дир. Омелян Саєвич (Союз кредитовий), інс. Микола Заячківский (Народна Торговля), Сид. Кузик (Союз ревізийний) та Яр. Литвинович (Дністер). З російскої України є 5 делеґатів: Микола Левитский від артілів, М. Л. Маркевич від сопиньского споживного товариства в Київщині, о. М. Ковальчук від кооперативи в Песинках (Поділє), Д. В. Колюх від ольхівскої кооперативи (Катеринославщина) та ред. „Сьвітової Зірниці" Єронім Волошиновский від Подільского тов. господарского. Разом складаєть ся українська делеґация з 9 осіб.

— **Огні.** В Мечищові коло Бережан згоріло оногди 15 загород селяньских зі всіми будинками. В огни згинуло також двох селян а богато попекло ся. — В Буську згоріло в суботу вечером обійстє місцевого бурмістра Вл. Рослановского, зложене з мешкального дому, стодоли і стайні. — В Данилівцях зборівского пов. згоріло дня 2 с. м. 6 господарских загород, 20 будинків і пасіка.

— **Холєра.** У страха великі очи. Страх перед холерою викликує всюди, де лиш проявить ся яка хороба викликана хоч би лиш нестравностию, підозріне, що має ся тут діло вже зі справдешною холерою. Так малась річ і в Камінці струмиловій де в днях 3 і 4 вересня було 6 випадків занедужаня, котрі насували підозріне, що се холера. З хорих осіб троє померло. Староство видало зараз всякі охоронні зарядженя, а Намістництво виделеґовало на місце краєвого санітарного інспектора. Доходженє виказало правдоподібність затровня зіпсутими рибами. Бактеріольоґічні досліди міґготи генес виключили азийску холеру у всїх випадках. Намістництво зарядило санітарну ревізию подорожних з Росиї та їх пакунків у входовій місцевости Стоянів в каменецкім повіті.

— **Експозіто-Криніцкий.** Російскі шпігуни попадають ся в руки галицкої поліциї як ті мухи в сітку. Ледви що в Станиславові замкнули одного Експозіта до клітки, як вже зловив ся й другий. В понеділок рано явив ся в Станиславові якийсь мужчина літ за 30, в шпортовім одіню і з міною та рухах доказуючими без сумніву его інтеліґенцию. Аґент по-

---

лиш не пускайте ся на фальшивий слід, пане Фельпс, бо стратите лиш час без потреби.

Отже ми вернули назад до міністерства і перешукали сходи і коритарі, але без успіху. Коритар, котрим ішло ся до моєї канцелярії, був виложений лінолеом ясної краски, на котрім видко кождий слід. Хоч ми его дуже старанно оглядали, не знайшли на нім ніяких слідів від ніг.

— Чи дощ падав через цілий вечер?

— Як же то могло бути, що жінка, котра около девятої години була у вас в комнаті, там не лишила слідів заваляних черевиків?

— Я дуже рад з того, що ви згадали про ту обставину, бо й мені то впало тоді в очи. Женщини, що чистять і роблять порядки, перебирають звичайно черевики в хатчині дверника.

— Тим то й поясняє ся. Отже ви не знайшли ніякої відбитки на помості мимо того, що на дворі було мокро? То дійстно дивна річ. Розповідайтеж дальше.

Ми тоді перешукали цілу комнату. О якихсь тайних дверох не можна було й думати, а вікна на яких трийнайцять стіп високо понад улицею були замкнені і зариґльовані. Якісь спадаючі двері не дались би були отворити хоч би лиш длятого, що поміст був вкритий ковром, а стеля знов єсть побілена. Я би горло своє дав за то, що злодій котрий вкрав документ, міг був війти лиш входовими дверми.

— А як має ся річ з комином?

— Нема ніякого, єсть лиш піч. Шнурок від дзвінка висить прикріплений до дрота по правій руці від мого бюрка. Хто дзвонив, мусів стояти близько коло мого бюрка. Але на що би злодій дзвонив? То якась тайна, котрої годі поняти.

— Правда, що то якась дивна обставина. — А щож ви зробили? Чи той злодій не лишив нічого в комнаті, може якийсь недокурок, може шпильку від волося або якусь иншу дрібничку?

— Нічогісенько.

— А якогось запаху ви не запримітили?

— На то ми не зважали.

— При таких розслідах була би важна річ, як би в комнаті було чути на примір тютюн.

— Я сам не курю, а запах тютюну був би певно мені нагадав ся. Але не було ніякого, ні найменшого сліду. Один однісенький факт то лиш той, що жінка дверника — она називає ся Тендже — чим скорше винесла ся. Мимо того, що єї чоловік казав, що его жінка вертає звичайно о тім часі до дому, згодив ся я з поліцистом на то, що мусимо старати ся зловити тоту жінку, заким ще она мала би час позбути ся тих паперів — розуміє ся, коли би взагалі їх мала.

Тимчасом повідомлено поліцию і тайний аґент Форбс явив ся зараз і взяв ся енерґічно до діла. Ми сїли на дорожку, сказали візникови адресу і в пів години опісля станули ми перед помешканєм пані Тендже. Якась молода дівчина, як ми опісля довідали ся, єї найстарша донька, отворила нам. Матір ще не прийшла була і ми мусїли в комнаті заждати.

Може в десять мінут опісля хтось запукав до дверий і тепер зробили ми непростиму похибку. Замість щоби ми самі їй отворили, позволили ми то єї донці. — Мамо — чули ми, як она їй говорила — там якісь два пани чекають на вас. — Ми зачули зараз скорі кроки на коритари; Форбс відчинив двері і ми вбігли оба до позадної комнатки, що служила за кухню; але тота женщина була там вже перед нами. Видивила ся визиваючим поглядом на нас, але нараз пізнала мене а на єї лици проявило ся безмежне здивоване.

— Алеж то пан Фельпс з бюра — відозвала ся она.

— Перед ким же ви так втікали — вгадали, що ми хто? — спитав мій товариш.

— Що то судові слуги — сказала она.— Ми посварили ся були перед тим з одним купцем.

— Говоріть то кому иншому — сказав їй на то Форбс. — Ми маємо повну причину здогадувати ся, що ви забрали з бюра важне письмо і тепер хочете его тут десь запрятати. Нічо не поможе, мусите з нами піти на поліцию дати ся там зревідувати.

Всї єї просьби і опір не помогли нічого. Ми оглянули ще цілу кухню, а особливо докладно припічок, щоби побачити, чи она не скористала з тої хвилї, коли була сама та чи не спалила тих паперів; але ми не могли відкрити ані попелу ані кусників спаленого паперу. Відтак поїхали ми оба з нею в дорожці на поліцию і там віддали єї зараз одній призначеній до того женщині. Я ждав в смертельнім страху, аж тота прийшла сказати, чи що знайшла чи ні. З паперів не знайшла при ній ані сліду.

Тоді то перший раз прийшло мені з цілою силою до сьвідомости моє страшне положенє. Доси міг я ділати і не мав часу роздумати. Я числив напевно на то, що сейчас відшукаю той договір, що сталось би зі мною, як би наші заходи позістали без успіху, о тім я не важив ся і подумати. Але тепер годі вже було що вдіяти і я мав час роздумати собі добре моє положенє. Оно було страшне.

(Дальше буде.)

лицийний звернув на него увагу і попросив чемно о леґітимацийні папери. Коли же той панок не міг, чи не хотів вилеґітимувати ся, аґент повів его до комісарияту.

Тут по довшим слідстві міг директор поліциї тілько видобути з него, що він називає ся Ян Криніцкий, служив при третім полку російских драґонів в Смоленьску і втік звідтам, отже єсть російским дезертиром. До Станиславова приїхав в неділю в почи через Гусятин (так само як і Експозіто) і мав намір побути тут лиш короткий час, бо вибирав ся в дальшу дорогу. На питане, чи має при собі яке оружиє, відповів, що ні, а коли аґент поліцийний хотів его зревідувати, Криніцкий відскочив і сягнув до кишені. В тій хвили кинув ся на него аґент і зловив за руку а поліціяни помогли тоді его обезсилити. Показало ся тепер, що Криніцкий мав в руці револьвер з 6 набоями і натягненим вже курком. Криніцкий запитаний, в якій ціли хотів ужити револьвера, відповів, що хотів собі смерть зробити. Криніцкого замкнено до арешту а дальше слідство викаже, чи був то справді лиш дезертир з російского войска чи може справді войсковий шпигун російский.

— **Неаби який купець.** Берль Вебер приїхав перед кількома місяцями із Сокаля а зайшовши до купця Шарфа при ул. Краківскій ч. 26, представив ся єму яко купець і властитель фірми „Бені Вебер“ в Сокали та набрав мужеских одягів на 456 кор. Замість заплатити грішми, дав лиш вексле, один на 225 кор. а другий на 231 кор. Коли прийшов час платити вексл, а купець з Сокаля о тім не думав, Шарф запізвав вексел і тоді переконав ся, що такої фірми в Сокали нема. Вебер зложив забраний товар у своєї матери а в день платности векслів, приїхав до Шарфа по новий товар. Шарф однак не довіряючи купцеви, відмовив єму кредиту а вчера казав его арештувати.

— **Дрібні вісти.** П. Володимир Чубатий, міский лікар ветеринарийний в Дрогобичи, яко куратор спадщини по бл. п. Івані Мицавці, нотар. кандид. подає в справі фонду на памятник Т. Шевченка в Дрогобичи до публичної відомости, що дотичні книжочки міскої щадниці і повітової ради в Дрогобичи він передав перед 8 роками комітетови, зложеному із сьвідомих дрогобицких Українців на руки о. Кункевича, катехита виділових шкіл, котрий є рівночасно касиєром задаткового товариства „Народний Дім“ в Дрогобичи, і фондами тими адмініструє „Народний Дім“ до тепер. — Міністерство внутрішних справ в порозуміню з міністерством скарбу і державних зелізниць уділило краєвому Виділови дозволу на заложенє акцийного товариства під фірмою „Льокальна зелізниця Львів-Стоянів“ з осідком у Львові і затвердило статут сего товариства. — Народний фестин з фантовою льотериєю в Старім Чорткові відбуде ся дня 11 с. м. на случай непогоди дня 18 с. м. о 3 год. по полудни на громадскій площі під стінкою. — Міністерство просьвіти признало міскій ґалериї у Львові субвенцию по 10.000 корон річно на 5 літ, почнаючи від сего року. — Сестра дроґерийного ученика Боцяновского у Львові, що застрілив ся перед кількома днями, довідавшись про смерть брата, повісила ся в домі родичів. Всякі заходи около привернення її до житя показали ся безуспішними. — П. Николай Літвин, вахмайстер жандармскої станциї в Миколаєві, дав знати львівскій поліциї, що звідтам втік імовірно до Львова вахмайстер Ягла. — На Буковині ширить ся зараза піскова і ратична, занесена туди з Румунії. Краєве правительство поробило всякі охоронні зарядження.

Господарство, промисл і торговля

— **Ц. к. Дирекция зелізниць державних** подає до відомости: В Ґазеті Львівскій оголошує ц. к. Дирекция зелізниць державних у Львові офертову розправу на доставу і монтоване зелізної конструкциї мостової в км. 25·808 шляху Хирів-Стрий.

Оферти належить вносити найдальше до 20. вересня 1910 до 12 години в полудни.

Загальні і подрібні услівя достави можна переглянути у відділі для будови зелізниць в будинку ц. к. Дирекциї зелізниць держ., де можна дістати також формулярі на оферти.

Телеґрами.

Відень 7 вересня. Часописи заперечують чутку мов би іспаньска королева-мати наміряла перенести ся до Австриї.

Монтріль (Канада) 7 вересня. Отворено тут евхаристичний конґрес при незвичайно численній участи католицкого духовеньства. Кард. о. Ванутеллі заявив, що на будуче евхаристичні конґреси будуть відбувати ся на переміну в Европі і в котрімсь зпоза европейских країв. — До анґлійского короля вислано телеграму з виразами почести і вдячности. Таку саму телеґраму вислано до Папи.

Петербург 7 вересня. Пет. Аґ. заперечує донесенє, що підполковника Потоцкого іменовано наслідником Марченка на становищи войскового аташе російского у Відни. Марченко з причини недуги єсть тепер на урльопі а наслідником его не буде Потоцкий, котрий тепер лиш тимчасом заступає его у Відни.

Брукселя 7 вересня. Сенатор Берріє іменований міністром справ внутрішних а пос. Бротвіль міністром комунікаций.

Константинополь 7 вересня. З Дамаску телеґрафують, що оногди вечером відбула ся перша стичка войска з відділом Друзів числячим 50 людий; 20 Друзів убито, прочих зловлено. Войско мало 8 ранених.

Ціна збіжа у Львові.

дня 6-го вересня:

Ціна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	9·30	до	9·50
Жито	6·70	„	6·90
Овес	7·20	„	7·40
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	—·—	„	—·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	12·—
Вика	6·40	„	6·60
Бобик	6·50	„	6·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	—·—	„	—·—
Конюшина біла	—·—	„	—·—
Конюшина шведска	—·—	„	—·—
Тимотка	25·—	„	27·—

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05** 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*), 11·03
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного дворця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·10, 11·32.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·36, 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·35*).
*) До Рави рускої лиш в неділї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, **2·31**, 8·33, 11·52
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Кроховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Старі штучні **ЗУБИ** купує гандель коралів

ПЕШЕСА

ЛЬВІВ, ул. Боімів 28.

Спродати найлучше **Спориш** за готівку (за післяплатою) у ДАВИДА РАЙСА в БОЛЕХОВІ.

10 прц. провізиї одержить кождий вбираючий Спориш, кромі ціни по 2 К за 1 кільограм, отже за післяплатою дістанете за кождий netto кільо 2 К 20 сот.

Пишіть по руски перед висланьм.

Михайло Скірка

римар і сідельник

у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пулярeси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Дахівки цементові

виробляє ся найліпше і найдешевше лише на патентованій машині дра ҐАСПАРОГО:

„ТРИ ЗВІЗДИ“

Порожні і повні бльоки виробляє ся раціонально на патентованій машині „Фенікс“, а пат. форми дра Ґаспарого до виробу бетонових рур і узнані в сьвіті за найліпші.

НАЙЛІПШІ МАШИНИ

до вужиткованя піску доставляє специяльна фабрика **Др. Ґаспарий і С-ка.** в **Markranstaedt.**

Заступництво для Галичини:

Цементовий Промисл, Львів, ул. Короля Людвика ч. 5.

Жадайте специяльний цінник Нр. 126.

Містове Бюро зелізниць державних

у Львові, пасаж Гавсмана 9 продає білети на всї зелізниці в краю і за границею.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.